

Miscellanea croatica ili Hrvatske svaštice

Hrvatski razgovor sa Srbijom samo preko tužbe za genocid

Hrvatska jako nisko pada s ispricama četniku Savi Štrbcu, o čemu čitamo u jednom od prošlih brojeva Večernjaka!

Ne samo s jednim običnim intrigatnskim špijunčićem Savom Štrbcom, nego Hrvatska nema što razgovarati sa Srbijom tako dugo, dok se ova ne odrekne velikosrbske ideologije jer ta velikosrbska ideologija prema Hrvatima se zasniva na genocidu svih oblika, a napose na:

ubijanju Hrvata,

progonu Hrvata,

kulturocidu na svemu što čini identitet Hrvata

pohlepi u zauzimanju hrvatskog prostora

naseljavanju Srba na hrvatski prostor

i na tom bivšem hrvatskom prostoru stvaranju Velike Srbije.

Evo primjera za naprijed nabačeno

Sve srbske institucije: državničke, političke, vojne, vjerske, jezikoslovne, znanstvene, strukovne, kulturne, sportske... impregnirane velikosrbskom ideologijom (velikosrbskom idejom), kojoj je suludi cilj: [Velika Srbija](#).

Čak obični, takozvani mali ljudi - Srbi su zadojeni velikosrbskom ideologijom, koju se u Srbiji doživljava kao nacionalno pravo, kao nešto što pripada životu svakog Srbina i kao sveta dužnost koju treba sprovoditi.

U srbskom narodu su najčešće poslovice:

"Ko u vladi, tome u paradi!" "Brat je mio koje vere bio samo neka je Srbin". "Sve što je pravoslavno, to je srbsko!" "Srbija je svuda, do zadnjeg srbskog groba!" "Srbi svuda i svagde!" "Bog i Hrist su Srbi!" "Niko nema, što Srbin imade, srbske vlade za sve narode!"

"Nebo je plave srbske boje, a u njem vlada srbski bog,

Oko njega anđeli srbski stoje, i služe Srbina boga svog!"

"Ceo svet je srbski, što nas uči i srbska himna: Bože spasi, bože hrani, srbske zemlje srbski rod..."

Tu himnu pjevaju i Srbi u Hrvatskoj. Dakle, Hrvatska je zemlja srbska.

U tome i takvome nacionalističkom ludilu se odgajaju i ponašaju Srbi: Dovoljno nam je pogledati Milorada Pupovca u Hrvatskome saboru. Sav je oronuo, obrazi mu ispijeni, glas mu podrhtava u borbi za srbska prava. I to za srbska prava u Hrvatskoj, a nikada mu nija palo na um da isto takova prava proriče, traži i recipročno zastupa za prava Hrvata u Srbiji. To već spada u velikosrbski egoizam i očekivati od Milorada Pupovca da traži dvostruko pravo za Hrvate u Srbiji značilo bi spustiti se na razinu čovjeka, a to Srbin Pupovac ne može.

Velikosrbska ideologija je genocid

Ako to genocidno zlo eksponirano pohlepom vezano za Srbe odkad postoje, a usmjereno protiv njihovih susjeda, u prvome redu protiv Hrvata ne vide hrvatski državnici, hrvatski pravnici, hrvatski političari, hrvatski kulturnjaci... pa i vjerski poglavari, onda su ili sljepci sa zdravim očima i glupani pa makar i s viškom pameti.

Ovi posljednje spomenuti dozvole da se iz Zagreba širi velikosrbski pravoslavni ekspanzionizam. Zagreb je postao središte nacionalističke i političke Srbske pravoslavne crkve za Hrvatsku, Sloveniju i vascelu Italiju. Ovo je ludilo srbske politike, koja se oduvijek najuspješnije nametala drugim narodima preko nacionalpolitičke Srbske pravoslavne crkve.

Više od polovice Srbije je na bivšem Hrvatskom prostoru

Danas se više od polovice Srbije nalazi na bivšem hrvatskome prostoru, na kojem su srbskim genocidom ugrađenim u velikosrbsku ideologiju poubijani i prognani Hrvati i tu je nastala Srbija.

Srbi su predvodili Turke u osvajanju hrvatskih zemalja, svojih susjeda (pardon komšija!) i Europe. Nekada hrvatska banovina Mačva, Beograd s okolicom i sva današnja tzv. Vojvodina bila je Hrvatska, odnosno Hrvatsko-Ugarska, a danas je to Srbija.

Danas ima živih Hrvata polovicu manje nego Srba na svima prostorima, po zlu stvorene Jugoslavije, u usporedbi sa demografskim stanjem 1921. godine, kad je brojno stanje Hrvata i Srba bilo podjednako. Štoviše, ako bi se broju Hrvata iz 1921. pribrojili Istarski, Otočni i Zadarski Hrvati, koji su bili pod talijanskom okupacijom, onda je date godine bilo sveukupno više Hrvata, nego Srba.

Danas ima dvostruko manje Hrvata, nego Srba, a biološki se razmnažamo podjednako.

Gdje su Hrvati? Progutao ih je srbski genocid svih oblika.

Hrvatska država bi trebala osnažiti sve hrvatsko

Donedavno smo govorili: Hrvatska država je neophodno potrebna, da Hrvatski narod živi nacionalno slobodnim životom i da sve svoje sposobnosti, uključujući i nacionalnu demografiju razvije do vrhunca. Danas imamo državu Hrvatsku, a u njoj je najrazvijenije dostignuće: opće razočaranje, svestrano propadanje i poniženje Hrvata.

Ukida se HTV-emisija Poslovni klub

U pauzi ovog pisanja, slušam najhrvatskijeg voditelja na HTV-1, gosp. Đuru Tomljenovića, koji se zahvaljuje svojim vjernim gledateljima i kaže da je emisija "Poslovni klub" ukinuta. Ljudi božji, ako se smijem tako izraziti, tko vlada i upravlja na toj nominalnoj Hrvatskoj televiziji, koja po glavnini svoga sadržaja primitivizira Hrvatski narod i čak prlja ime hrvatsko.

Uz "Plodove zemlje" Tomljenovićev "Poslovni klub" je bila jedina emisija gospodarskog sadržaja u ovoj jadnoj Hrvatskoj, koja uz korupcijske i političke afere toni, toni, toni i toni u subkulturnim sapunicama i u američkoj "revolver subkulturi."

Brine li u Hrvatskoj netko o gospodarskoj i kulturnoj strani Hrvatske?

Ima li u Hrvatskoj kulturnjaka i bar ponekog političara, koji bi preuzeli odgovornost za taj Hrvatski puk ili su se svi sveli na Jergoviće, Mandiće, Pupovce, Šerbedžije, Viskoviće... kao glavne glumce na hrvatskoj sceni potonuća ili obstanka...

Bože moj i Bože naš ako jesi pruži ruku tom jadnom hrvatskom puku. Pošalji mu hrvatskog Mojsiju, da izvede taj jadni, potlačeni, osiromašeni i poniženi Hrvatski narod na put spasenja i na djelić prave ljudske i nacionalne sreće i pod plašt ponosa, na što valjda i mi Hrvati imamo pravo.

Ovo što vlada u Hrvatskoj NE VALJA!

Ne valja, gdje god okom migneš, uhom poslušlaš i prstom takneš.

Ne može niti valjati. Uzmimo samo multivladavinu ili bezvlade u Hrvatskoj. U takozvanoj državi Republici Hrvatskoj imamo 23 (dvadeset i tri) vlade na najvišoj razini, a onim drugima od općinskih preko gradskih i županijskih do pitaj Boga kakovih (stranačkih i vjerskih)... nitko ni broja ne zna.

Dvadeset i tri vlade

U Hrvatskoj žive neintegrirane i neasimilirane 22 (dvadeset i dvije nacionalne manjine) i svaka od njih ima nacionalnu vladu pod imenom (na primjer): Srpsko nacionalno vijeće, Mađarsko nacionalno vijeće, Talijansko nacionalno vijeće, Romsko nacionalno vijeće... (dakako dvojezično pisano) i uz njih postoji i Vlada republike Hrvatske (s Hrvatskom u genitivu). Ukupno 23 vlade u maloj, nazovi državi Republici Hrvatskoj. Ovakav multivladajući skup ne postoji nigdje u svijetu, u nednoj državi. To je predmet za Gogoljski smijeh, za plakati, za kritizirati... i za uvesti u Guinnessovu knjigu.

Za Hrvatsku ne vrijedi načelo integracije i asimilacije

U svima državama svijeta temeljno načelo za useljenike jest: integracija i asimilacija, a u Hrvatskoj je dezintegracija Hrvatske, protuasimilacija i kult nacionalnih manjina, kojega čak novčano plaćaju Hrvati.

Ja sam osobno potomak (doduše nepriznate) švicarske nacionalne manjine u Hrvatskoj i s punom ljudskom, građanskom i nacionalnomanjinskom odgovornošću tvrdim da ovaj Šeksov ustavni i zakonski cirkus sa superkultom prema nacionalnim manjinama NE VALJA!

Manjine se trebaju i moraju integrirati i asimilirati u matični Hrvatski narod. Ako to ne mogu, neka ostanu u svojoj matičnoj državi. Nismo ih mi pozivali u Hrvatsku, nego su došli svojevóljno pa je normalno da poštivaju "kućni red domaćina".

Većina žena ulaskom u brak prima muževu prezime i nije time podcijenjena. Manji potok i manja rijeka ulijeva se u veću i time nije izgubila svoju vodu, nego samo promijenila ime. Svi došljaci u pravne države Europe i svijeta postaju ovim ili onim načinom državljani dotične države, nositelji njenog nacionalnog imena i ponašanja. Samo u "pravnoj" državi Hrvatskoj je drugačije. Ona čak ne smije integrirati i asimilirati došljake u Hrvate.

Ovo ponašanje u Hrvatskoj je petokolonaštvo jer nacionalnomanjinac stvara u Hrvatskoj svoju državu u Hrvatskoj državi.

Po toj Šeksojadi Hrvati su u Hrvatskoj postali narod drugog reda, koji je ne samo glasački uskraćen u odnosu na dvopravne i nadpravne nacionalne manjine, nego je opterećen dodatnim PDV-om da bi matični narod Hrvati u "suverenoj" državi Hrvatskoj mogli plaćati stare i svakodnevno nomadski doseljene nacionalne manjine.

Uz sve druge nametnute probleme i ovaj raspravljani dovodi Hrvatsku u ovakovo bijedno stanje u kojeg je pala.

Došljaci u Hrvatsku se trebaju integrirati i asimilirati u Hrvatski narod, a ne stvarati svoje nacionalne vlade i svoje države u državi Hrvatskoj.

Vraćam se na naslov i spomenuti Večernjak

[Mirjan Damaška](#), [Savo Štrbac](#), [tužba za genocid](#),

Piše: Jadranka Jureško-Kero/VLM

Točno je da smo 20. prosinca Međunarodnom sudu pravde u Haagu predali pisani odgovor na srpsku protutužbu u povodu hrvatske tužbe za genocid. Točno je i da smo pojačali i argumentaciju iz originalne tužbe. Sve je predano u zakonskom roku i ne razumijem čemu se Štrbac čudi i zbog čega netočno tvrdi da je Hrvatska u tajnosti predala odgovor na srpsku protutužbu. Nije uopće bilo medijske šutnje o hrvatskom odgovoru jer sam to komentirao nedavno za HTV i u Večernjem listu.

Kome se to Hrvatska ispričava!? Kome se to ispričava Mirjan Damaška?!

Hrvatska uopće ne drži do sebe, do svoje državničke časti niti do hrvatskog nacionalnog ponosa i dostojanstva, kad uopće surađuje i kad se obazire na komentare četničkog udbaša Save Štrbca.

Kad bi Hrvatska imala nacionalno zdravo, nacionalno sposobno i nacionalno zainteresirano pravosuđe, koje bi trebalo štiti sve Hrvate u svima prilikama i neprilikama, prvo što bi to Hrvatsko pravosuđe učinilo je:

Kazneno bi osudilo pa makar i u odsutnosti Savu Štrbca za laži, koje širi u europsku i srpsku javnost o Hrvatima u Domovinskom obranbenom i oslobodilačkom ratu protiv srpskog industrijskog genocida na Hrvatima u Hrvatskoj i na Hrvatima i subraći Bošnjacima u BiH.

[Hrvatski vojnik](#), Hrvatski branitelj i Hrvatski osloboditelj nije išao napadati i ubijati Srbe u Srbiji, nego je branio Hrvatsku i Hrvate od srpskog genocida, koji je poprimio industrijsku brzinu i industrijsku zločinačku efikasnost ubijanja i progona Hrvata.

Hrvatsko pravosuđe se ponaša u zaštiti Hrvata poput utopljenika bez volje da se spasi. Ono uopće ne kažnjava ili tek simbolično kažnjava srpske gigazločince, ali suprot tome Hrvatsko pravosuđe kažnjava Hrvate - Hrvatske branitelje, Hrvatske spasitelje i Hrvatske osloboditelje jer su mu ovi pri ruci.

Kad bi Hrvatska imala u pravom smislu imena i aktivnosti Hrvatsko pravosuđe ne bi niti jedan Hrvatski branitelj, Hrvatski spasitelj i Hrvatski osloboditelj Hrvatske bio procesuiran niti (Oslobidi Bože!) kažnjen, nego nagrađen jer oružjem i srcem branio Hrvatsku i Hrvate od srbskog genocida na Hrvatima, od srbske pljačke hrvatske imovine, od srbskog silovanja sva tri roda: ženski, muški i homoseksualni, od srbskog vandalizma na gospodarskim, kulturnim, sakralnim i drugim dobrima, od srbskog sijanja ubitačnih mina, po kojima još uvijek traje srbski genocidni rat

Kad bi Hrvatsko pravosuđe bilo to, što se imenom predstavlja, ne bi nijedan Hrvatski branitelj, spasitelj Hrvata i osloboditelj Hrvatske ležao u zatvoru Den Haaga niti u hrvatskim zatvorima, nego bi uživao na slobodi u obiteljskoj sreći sa svojom dječicom.

Zašto se Hrvatsko pravosuđe ne ugleda u Izraelsko pravosuđe, koje ne kažnjava svoje branitelje niti dozvoli Den Haagu da ih kažnjava?!

Ovdje se postavlja najvažnije pitanje: Postoji li uopće čisti rat? Nema ga!!! Svaki rat je sam u sebi zločin. Kad je tako, a tako jest, onda treba kažnjavati Srbe, koji su rat započeli i nametnuli ga, a ne mirni narod, koji se je morao braniti ili nestati, a to su bili Hrvati.

U obrani oružjem padaju najkrivlji i oni manje krivi na neprijateljskoj strani. Zašto nisu pravovremeno prešli na hrvatsku stranu pa ne bi bili izvrgnuti pogibelji na bojišnici i iza nje?!

Kažnjavati Hrvate za obranu je opasni autogol

Zatvarati Hrvatske branitelje, Hrvatske spasitelje i Hrvatske osloboditelje svoje domovine Hrvatske radi okupatorskih i genocidnih Srba - najvećih zločinaca dvadesetog stoljeća je najzabrinjavajućiji hrvatski pravosudni autogol.

Tim hrvatskim pravosudnim autogolom nije pogođen samo dotični Hrvatski branitelj i Hrvatski spasitelj i Hrvatski osloboditelj, nego njegova obitelj, njegova hrvatska dječica, njegov rod i rodbina, njegov Hrvatski narod... i cijela država Hrvatska.

To je kompleks pravosudnog zločina protiv Hrvata, koji ima svoje psihološke posljedice za sada i za svagda.

Misli li o tome Hrvatsko pravosuđe, kad kažnjava Hrvatske branitelje, Hrvatske spasitelje i Hrvatske osloboditelje i ujedno sve njihovo najmilije, a radi koga???!?

Radi smaknuća pojedinaca iz redova primarnih, sekundarnih i infrastrukturnih srbskih zločinaca i pojedinaca, koji su bili dušom i tijelom na neprijateljskoj strani.

Hrvatske branitelje, Hrvatske spasitelje, Hrvatske osloboditelje i Hrvatske ratne mučenike se ne smije kažnjavati za nikakve ratne žrtve na suprotnoj zločinačkoj strani pa makar one i ne bile snajperisti, teritorijalci i infrastrukturni ili pozadinski četnici u civilu. Oni su jačali i održavali borbenu moć srbskih ratnih zločinaca.

Već je naprijed rečeno: Svaki rat je sam po sebi zločin. Pitanje je samo jeli rat napadački ili obranbeni i to je temeljni kriterij za Pravosuđe. Kažnjavati Hrvatske branitelje, Hrvatske spasitelje i Hrvatske osloboditelje, a abolirati i amnestirati srbske zločince ukazuje da Hrvatska nema nacionalno zdravo i sposobno pravosuđe.

Hrvatski branitelji moraju (po povijesnom iskustvu onih na koje se zaklinje Stipe Mesić) osnovati Hrvatske narodne sudove i izreći kazne svima srbskim ratnim zločincima, aboliranima i onima koji se kriju u Srbiji kao što

je: Srbska krajinska vlada u Beogradu, koja sprema novi rat na Hrvatsku s četama starih nekažnjenih, aboliranih i novih ratnouježbavanih četnika.

Svi politički motivirani sudovi sude Hrvatskoj

U Den Haagu, jednako u Zagrebu, Karlovcu, Gospiću, Rijeci i Splitu... ne sudi se hrvatskome Janku i Marku, nego se sudi Hrvatskome narodu i državi Hrvatskoj, koja će po tim kaznenim presudama ući u povijest kao država ostvarena na zločinu, a ne na junačkoj borbi za obranu, za spas i za oslobođenje Hrvatske od najstrašnijeg srbskog neprijatelja, agresivnog i genocidnog zločinca sa svima dodatnim zločinstvima.

Hrvatsko pravosuđe bi trebalo poznavati i poštivati abecedu Hrvatskog prava na svoju samostalnu i nezavisnu državu Hrvatsku, a nju se je moglo izboriti samo Hrvatskim obranbenim i Hrvatskim osloboditeljskim ratom, s nadljudskim žrtvama Hrvatskih branitelja i Hrvatskih spasitelja svoga naroda od srbskog genocida i Hrvatskih osloboditelja naroda i prostora od agresivnih i genocidnih srbskih zločinaca, jednako onih iz Srbije i ovih iz redova petokolonaških Srba u Hrvatskoj.

Profesor Mirjan Damaška se ponižava pred četnikom Strbcom

(Nastavak po pisanju u Večernjaku)

Odlični hrvatski profesor prava Mirjan Damaška, zastupnik Hrvatske pred Međunarodnim sudom pravde i savjetnik premijerke Kosor za odnose s međunarodnim sudovima demantirao je izjave Save Štrpca, predsjednika srpskog Dokumentacijsko-informativnog centra Veritas koji je Tanjugu rekao da Hrvatska taji predaju odgovora Haagu.

Zašto se uopće Profesor Mirjan Damaška ponižava pred četnikom Strbcom?!

Profesor Damaška nastavlja

Srbija bi do 4. studenoga 2011. godine trebala odgovoriti na hrvatski podnesak, a Haaški sud odlučivat će o tužbi tek sredinom 2013. godine nakon usmene rasprave na Sudu.

Damaška podsjeća da Štrbac i srpski mediji slobodno mogu od svoje vlade, koja je dobila hrvatski odgovor, tražiti detalje iz naše protutužbe ako im oni dopuštaju vidjeti te dokumente i predstaviti ih javnosti. Na pitanje zašto u Hrvatskoj nitko nije službeno informirao javnost da je odvjetnički tim poslao Haagu i Srbiji odgovor na protutužbu, Damaška ističe da od njega nitko nije tražio mišljenje. U hrvatskoj protutužbi brojne su potresne činjenice o stradanjima u Vukovaru i cijeloj Hrvatskoj.

Zaključno

Ja sam iznio svoje mišljenje u stilu Skalićevih Miscellanea, u kojima sam barem spomenuo potrebni sjaj i postojeću bijedu u Hrvatskoj, a do Hrvatskog naroda, Hrvatskih branitelja, Hrvatskog pravosuđa i svih hrvatskih mozgova jest, da razmisle u djeluju u smislu svih boljitaka za Hrvatski narod.

U to ima pozdravljam s najljepšim i najobvezatnijim hrvatskim pozdravom:

Za dom i domovinu Hrvatsku - Uvijek spreman!

Sretnu **NOVU** GODINU 2011. i sve iza nje Hrvatskome narodu u svima ulogama!

Mr.sci. Dragan Hazler u svima svojim obvezama za Hrvatsku
Basel, 28. prosinca 2010.

Na obljetnički dan mučeničke smrti viteza Jure Francetića najvećeg i najuspješnijega hrvatskog ratnika protiv srbskih fašističkih četnika, koji su ugrožavali Hrvatski i Bošnjački narod. Posvećujem raspravu Hrvatskom branitelju D.S. koji mi je pisao u hrvatskom Dragovoljcu.